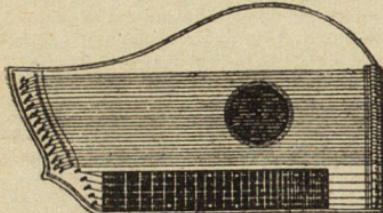

получават чрез щипане, биль въ употреба през срѣдновѣковието, особено през XVII в. Отъ китарата се различава по формата на корпуса, който — къмъ дръжката се стѣснява постепенно. Французскиятъ Ц. е ималъ 4 двойни струни, а италиянския 6—10 двойни такива.

Цисъ, нѣм. Cis — по нѣмското наименование = до диезъ; Cis-dur = до диезъ мажоръ, съ предписание 7 диеза — избѣгваща се въ практиката; cis-moll = до диезъ миноръ, паралелна на E-dur, имаша предписание 4 диеза.

Цитра, нѣм. Zither Gyther, Githara — е единъ струненъ инструментъ, чийто произходъ е отъ Тироль и Бавария, оттого се е разпространилъ по цѣля свѣтъ. Инструмен-

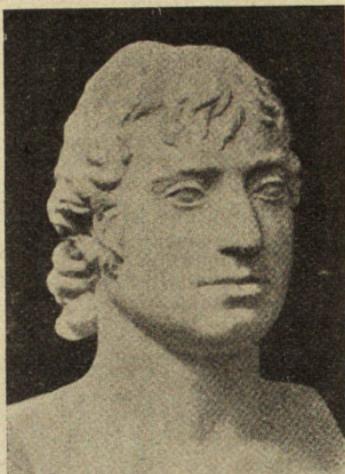

Цитра

тътъ се сстои отъ едно плоско резонантио сандъче (дълго 60—70 см.), на което сѫ опложнати струните — на петъ отъ които се изпълнява мелодията, строящи се: с g d' a' e' (мюнхенски строй). На тѣзи 5 струни (металически) се свирятъ прѣститъ на лѣвата ръка: тѣ сѫ опложнати върху единъ грифъ, на който грифитъ сѫ опредѣлен чрезъ напрѣчни металически пластинки, и се удърятъ съ палеца на дѣсната ръка, на който се поставя единъ металически или роговъ прѣстенъ. Струните, настроени на квартъ или квинта (промѣниливо), служащи за съпроводъ, които сѫ отъ 28 до 36, сѫ кожени или копринени, облѣчени въ медъ, — се удърятъ съ другитъ три пръста на дѣсната ръка, а малкиятъ прѣстъ служи за подпора на ръжката. Ц.-та има нѣженъ, поетично-мечтателенъ тонъ, и си има свойтъ виртуози и литература. Разновидности на Ц.-та сѫ: 4 струнната Лих-

кова Ц., на която се свири съ лжкъ, и Елеги, или Басова Ц., която се строи на една квартъ по-низко отъ обикновената концертна на Ц.-та.

Цумщеегъ, Йоханъ Рудолфъ — Zumsteeg, Johann Rudolf — компози-

Йоханъ Цумщеегъ

нистъ, род. 10 ян. 1760 въ Заксенфелуръ (Оденвалдъ), умр. 27 ян. 18022 въ Шутгартъ, училъ въ „Карловото дворцово училище“, дето се биль съученикъ на Шилеръ, — съ когото се тѣсно сближава, а музика (чело) училъ при капелмайсторъ Поли, когото замѣства като придворенъ капелмайсторъ. Въ историята на нѣмската пѣсень предъ Шуберта, Ц. има едно прилично мѣсто, а значене има той и като пѣрвъ, който пише балади — важенъ предходникъ на Льове. Писалъ нѣколко опери: („Татарски законъ Армида“, „Тамира“, „Островъ на душеветъ“ и др., музика къмъ „Хамлетъ“, „Разбойници“ (Шилеръ), 22 концерта за виолончель.

Църковна кантата, ит. cantata da chiesa — се наричатъ такива кантати, които се пѣятъ при тържествени богослужения, или при църковни концерти.